

Første næstformand (Kaj Andresen): Jeg skal lade et af Dagmar Andreasen til indenrigsministeren stillet spørgsmål udgå, og vi går herefter til det næste spørgsmål, der er stillet af Søren B. Jørgensen til indenrigsministeren.

Af *Søren B. Jørgensen* til indenrigsministeren:

„Hvorledes fortolker ministeren ordet „normalt“ i § 3, stk. 1, første punktum, i lov om revision af den kommunale inddeling?“

Skriftlig begrundelse:

Ved flere møder med kommunale repræsentanter rundt i landet har jeg været stillet over for spørgsmålet om rækkevidden af dette ord.

Nogle kommunale repræsentanter har henvist til andet punktum i ovennævnte paragraf: „Ved vurderingen af, om et bysamfund må betragtes som samhørende, skal der lægges vægt på de befolkningsmæssige, erhvervsmæssige og økonomiske forhold, der knytter de enkelte bydele sammen, og på, om det af hensyn til byens forventede udvikling og planlægningen af denne vil være rimeligt at sikre, at bysamfundet i kommunal henseende kommer til at udgøre en enhed“, og fastholder, at der ikke kan afvises fra denne vurdering — medens andre repræsentanter henviser til ordet „normalt“ og fastholder, at en afvigelse kan finde sted.

Det vil derfor være ønskeligt, om ministeren kan oplyse, om der findes eksempler på, at man har undladt sammenlægning af bysamfund under henvisning til ordet „normalt“, eller kan ministeren nævne områder, hvor dette ord kan tænkes at finde anvendelse?

Første næstformand (Kaj Andresen): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Søren B. Jørgensen: Når jeg har ulejlighet ministeren med spørgsmålet her, er det, fordi jeg flere gange på møder rundt i landet har mødt kommunale repræsentanter, der henviser til, at der i lov om kommuners inddeling bl. a. står, at bysamfund, der er

beliggende i flere kommuner, men som må betragtes som samhørende, normalt kommer til at ligge i samme kommune. Her er det særlig ordet „normalt“, man hænger sin hat på, idet man påstår, at det er ensbetydende med, at princippet i den nye kommunestruktur, nemlig at ét bysamfund skal være én kommune, kan fraviges. Jeg har henvist til den videre tekst i loven, der omhandler, hvilken vurdering der bør lægges til grund for de fremtidige bysamfund, men alligevel fastholder man rundt omkring, at når der står „normalt“, ja, så kan reglen om, at ét bysamfund skal udgøre en enhed, fraviges.

Jeg har prøvet at finde frem til, hvordan dette ord er kommet i loven. Jeg mener at have fundet svaret i kommunallovskommissionens betænkning, hvorefter det fremgår, at ordet faktisk er et kompromis. Et kompromis vil nemt blive et fortolkningsspørgsmål, og det er ikke ligegyldigt, om det er ministeren, eller det er mig, der skal fortolke ordet. Da det er ministeren, der skal afgøre, om en indstilling fra kommunalreformkommissionen angående de fremtidige kommunesammenlægninger skal fremmes som lovforslag her i tinget, vil jeg være meget taknemlig for, om ministeren kan oplyse mig om, hvor stor betydning, hvor stor rækkevidde, ministeren tillægger dette ord, og hvis det er muligt, vil jeg også sætte pris på at få oplyst, hvilke lokale forhold der kan tænkes at bevirke, at vurderingen kan fraviges, og ligeledes, om der kan henvises til eksempler på, at man i den hidtidige kommunesammenlægning har undladt at følge reglen: ét bysamfund én kommune.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg har haft den glæde, kan jeg sige, at deltage i det kommissionsarbejde, som var baggrunden for lovforslaget, og jeg har deltaget i drøftelsen om ordet „normalt“. Det er rigtigt, som spørgeren her fremhæver, at det var fra en enkelt side i kommissionen, man ønskede det sat ind for at give kommissionen og ministeren mulighed for at fravige de ganske bestemte faste regler, der ellers var fastlagt.

Det er ikke muligt at imødekomme spørgeren ved at give en ganske bestemt regel for, hvordan „normalt“ skal benyttes; det vil jeg ikke tro nogen er i stand til. Ordet og muligheden er stillet til rådighed både